

Dr. Berdine: História bude Lockdown považovať za najväčšiu chybu

- CZ24 News | 8. prosince 2020

Uzamykanie spoločnosti sa šíri európskym i americkým kontinentom a štáty sa ocitli späť v režimoch blokády a obmedzenia pohybu. Napríklad vo Francúzsku potrebuje občan potvrdenie, aby sa mohol voľne pohybovať. Napriek trvaniu prísnych opatrení v spoločnosti sa rast počtu obetí zrýchľuje.

Okrem toho stredná Európa (aj Slovensko), ktoré sa predtým chválilo prísny a skorým uzamknutím, tiež rýchlo zisťuje, že ani v tomto prípade sa trend nedarí zvrátiť. Ekonomické „škrtenie“ obyvateľstva však pokračuje. Česká republika zaznamenáva najhoršiu fázu krivky úmrtí na Covid-19 na svete, zatiaľ čo región zažíva podobný rast, aj keď menej dramaticky.

Toto nie je odkaz, ktorý sa mediálne a politicky predáva verejnosti. Byrokrati „verejného zdravia“ trvali (a niektorí ešte stále trvajú) na tom, že lockdowny podstatne znižujú nákazlivosť a počet úmrtí. Krajiny, ktoré sa nezavreli, mali teda zažívať obrovskú pandémiu! To sa však reálne nedeje. Napríklad Švédsko je už dávno odsúdené mediálnymi „celebritami“ za to, že neprijali štýl lockdownov a represii. Ale mnohé opatrnejšie štáty majú oveľa vyššie čísla.

Samozrejme, prívrženci a „korona-veriaci“ budú naďalej trvať na tom, že prísne opatrenia fungujú. Faktom však zostáva, že škandinávskym krajinám sa v porovnaní s väčšinou Európy darí relatívne dobre, čo nie je šok. Už v júli začali štúdie ukazovať, že lockdowny nepotláčajú celkovú úmrtnosť. Renomovaný Lancet napísal, že vládne akcie ako uzatváranie hraníc, lockdowny a masívne testovanie neboli spojené so štatisticky významným znížením počtu kritických prípadov alebo celkovej úmrtnosti.

V roku 2006 rozsiahla štúdia v oblasti biologickej bezpečnosti a bioterorizmu uviedla: **„Neexistujú žiadne historické pozorovania, ani vedecké štúdie, ktoré by podporovali dlhodobé karanténne zadržiavanie skupín potenciálne infikovaných osôb“, ktoré by spomalili šírenie chrípky. Neboli poskytnuté žiadne dôkazy o tom, prečo by to platilo pre chrípku, ale nie pre Covid-19.“**

Okrem toho v správe J.P. Morgan, Marko Kolanović dospel k záveru, že **„opätovné otvorenie nezmenilo priebeh pandémie“** a „aj keď často počúvame, že lockdowny sa riadia vedeckými modelmi a existuje vzťah medzi úrovňou ekonomickej aktivity a šírením vírusu – dáta toto tvrdenie nepodporujú“. Dôkazy podporujúce teóriu lockdownov jednoducho neexistujú.

Švédske orgány už dlho tvrdia (a skúsenosti to naznačujú), že väčšina krajín skončí s podobným celkovým počtom úmrtí na milión obyvateľov bez ohľadu na opatrenia. Zdá sa to čoraz očividnejšie každým dňom. Harvardský profesor internej medicíny dr. Gilbert Berdine dokonca hovorí: **„Údaje naznačujú, že blokády nezabránili žiadnym úmrtiam. V najlepšom prípade lockdowny len odložili smrť na krátky čas, no nemožno v nich pokračovať dlhodobo“**. To je samozrejme dôvod, prečo ani WHO neodporúča lockdowny, s výnimkou veľmi krátkeho a ad hoc opatrenia. Vedľajšie účinky samotných lockdownov sú totiž príliš nebezpečné.

Vieme, že izolácia, nezamestnanosť a ďalšie spoločenské problémy, spôsobené blokádami, ovplyvňujú fyzické i duševné zdravie. Tiež vieme, že lockdowny vedú k úmrtiam na iné, neliečené zdravotné ťažkosti. Odborníci na zdravie navyše v mnohých prípadoch bezcitne „odrezali“ starších od sociálnej a rodinnej podpory. Agentúra Associated Press odhaduje, že „na každé dve obete Covid-19 v dlhodobej starostlivosti existuje ďalšia, ktorá predčasne zomrela z iných príčin“, a to je ešte podľa niektorých veľmi konzervatívny odhad. Ďalšie z nich sú spôsobené zanedbaním a izoláciou, ktorú priniesli štátne lockdowny.

Kde by sme však celkovo našli dôkazy o týchto úmrtiach? Režimy, bohužiaľ, trávajú ich počítaním veľmi málo času. Skôr zaznamenávajú udalosti iba spôsobom, ktoré ospravedlňujú ich kroky. Aj keď sú veľmi obozretní pri počítaní „covid prípadov“, úmrtia spôsobené lockdownom sa ignorujú. Jediný spôsob ako odhadnúť vplyv ďalších úmrtí, bude nakoniec údaj o „nadmernej úmrtnosti“. K nej – podľa definície – dochádza, keď celková mortalita v určitom časovom období prekročí priemer posledných rokov. Počiatočné zmienky hovoria, že úmrtia na Covid-19 tvoria iba 70% nadmerných úmrtí.

Prirodzene, obhajcovia lockdownov tvrdia, že to dokazuje podceňovanie úmrtí na Covid-19, ktoré údaje zodpovedajú prakticky za všetky nadmerné úmrtia. Toto je však iba domnienka.

V každom prípade nie je prekvapivé, že nadmerná úmrtnosť vo Švédsku bola v tomto roku nižšia v porovnaní s inými krajinami s tvrdou blokádou. Koľko z nich možno pripísať lockdownom? Zatiaľ nie je známe. Ale ako píše dr. Berdine: **„Zdá sa pravdepodobné, že nebude treba porovnávať ani ekonomickú depriváciu so stratami na životoch, pretože konečný počet obetí po autoritatívnych lockdownoch zrejme prevýši úmrtia oproti stavu, keď by si ľudia vybrali mieru rizika sami. Po zohľadnení bezprecedentnej hospodárskej krízy bude história pravdepodobne považovať lockdowny za najväčšiu politickú chybu celej generácie.“**

Autor: Ján Horváth

Zdroj: <https://zemavek.sk>